

VIII. 2. udvalg.

stituerede CPC først burde påtage sig. UK henviste til, at der ikke i CPC havde fundet nogen drøftelse sted vedrørende en prioritering af dette udvalgs opgaver. De nævnte lande foretrak derfor, at forslaget ikke blev bragt til afstemning.

Til lyset af de fremsatte indvendinger ændrede sponsorerne teksten således, at ECOSOC i operative paragraf 1 anmodes om under samlingen i januar 1970 at overveje efter CPCs rekonstituering at anmode dette udvalg om at undersøge behovet for gennemførelsen af en undersøgelse som ovenfor nævnt.

Resolutionen blev herefter vedtaget i 2. udvalg med 79 stemmer for, ingen imod, medens 9 lande afstod, *Østlandene* og *Norge*.

Resolutionen blev vedtaget i plenarforsamlingen den 15. december 1969. 100 lande stemte for, ingen imod, medens 11 lande afstod. Mønstreret fra afstemningen i 2. udvalg blev bibeholdt, idet dog *Norge* stemte for (res. 2580 (XXIV)).

2. udvalgs beretning: A/7881

Beskyttelse af de menneskelige omgivelser.

(Dagsordenens punkt 21).

I. Debatten.

Debatten koncentrerede sig om afholdelsen af den intergouvernementale konference i 1972 om de menneskelige omgivelser, idet udgangspunktet blev taget i den under ECOSOCs 47. samling vedtagne resolution nr. 1448 (XLVII) af 6. august 1969.

Sverige, der havde været initiativtager i sagen, udtalte, at konferencens hovedformål skulle være at tilskynde til udarbejdelsen af retningslinier for, hvilke forholdsregler regeringer og internationale organisationer kan træffe med henblik på at beskytte og forbedre de menneskelige omgivelser. Hovedvægten skulle lægges på menneskets indflydelse på omgivelserne, ikke på naturgivne forhold som f. eks. tyfoner. Konferencen burde tilstræbe at skabe en ramme, inden for hvilken viden og erfaringer om menneskelige omgivelser kunne stilles til rådighed for alle lande. Dette ville bl. a. hjælpe udviklingslandene i deres kamp mod erosion og andre former for nedbrydning af jorden og mod de særlige problemer, der opstår som følge af den hurtige urbanise-

ring og industrialisering. Sverige forudså ikke etableringen af et permanent maskineri.

Opgaven var på indeværende tidspunkt at tage stilling til spørgsmålet om sammensætningen af det udvalg, der skal forberede konferencen. Det ville være hensigtsmæssigt, om lande, der ikke blev medlemmer af udvalget, fik mulighed for at deltage aktivt i dets arbejde som observatører.

FN skulle i forbindelse med nedsættelse af et sekretariat for konferencen i så vid udstrækning som muligt anvende allerede ansatte medarbejdere, og i forberedelsesarbejdet skulle FN ikke foranledige, at der blev drevet ny forskning; man skulle begrænse sig til at samle og koordinere foreliggende oplysninger.

Sverige foreslog, at generalforsamlingen skulle vedtage en resolution, der også omfattede de tanker, der var kommet til udtryk i præamblen til ECOSOCs resolution 1448 (XLVII) om etablering af konferencens sekretariat, om konferencens målsætning og struktur og om dokumentationen. Endelig skulle der indføres en bestemmelse, der sikrede generalforsamlingens indseende med det forberedende arbejde. Sagen skulle sættes på dagsordenen for den 25. og 26. generalforsamling.

Den svenske delegation adviserede, at den efter konsultation med andre medlemslande ville fremlægge et resolutionsforslag for 2. udvalg efter disse retningslinier.

Mange lande udtrykte foruroligelse over den hast, med hvilken problemerne om de menneskelige omgivelser voksede. I denne sammenhæng blev forureningsproblemerne fremhævet i særlig grad.

Canada mente, at konferencens hovedsigte skulle være at henlede verdensoffentlighedens opmærksomhed på miljøproblemernes omfang og aktualitet.

Finland delte den tidligere — under behandlingen i ECOSOC — tilkendegivne opfattelse, at det forberedende udvalg af effektivitetshensyn burde være af begrænset omfang. Konferencen burde analysere konsekvenserne af den nedbrydning af de menneskelige omgivelser, der truede med at finde sted i løbet af 2. udviklingsår. Opmærksomheden henledtes på, at især vandforureningsproblemet er påtrængende i Finland.